

Práce se zabývá použitím větých modifikátorů adverbialní povahy (dále také jen "konektory", "modifikatory" nebo "adverbiala") v textech zveřejněných Evropskou komisí na webových stránkách. Jedná se zejména o texty právního charakteru, jako jsou umluvy a dodatky k nim, protokoly, rozsudky či prohlášení, tvorící právní rámec Evropského společenství. Práce zkoumá výskyt uvedených modifikátorů, zabývá se popisem jejich syntaktických vlastností, postavením ve větě, interpunkcí a významovou složkou. Kromě toho si všimá, zda užití modifikátorů je opodstatněné, a poukazuje na možnost nejednotné interpretace.

První, přehledová část čerpa ze zahraničních i domácích zdrojů, které se touto problematikou zabývají na teoretické rovině. Z hlediska formy dělí konektory do tří skupin (adverbia jednoduchá, složená a frázová) a zabývá se popisem na syntaktické rovině. Konstatuje, že konektory slouží ke souvztažení obsahu vět na rozdíl od začleněných příslovcových určení, které tvoří součást věty. Jak uvádí CGEL (613), příslovcová určení mohou být začleněna (adjunkty a subjunkty), nebo nezačleněna (disjunkty a konjunkty). Podle Pro Duskové větě modifikatory slouží jako prostředky textové návaznosti specifikující způsob, jímž to, co následuje, navazuje na to, co předcházelo. CGEL dále uvádí, že oba modifikatory se mohou vyskytnout v otázkách, nejsou omezeny na postavení na začátku věty, mohou být uzity v imperativu, jako takové nepřijímají další modifikaci, neobjevují se ve vzájemné koordinaci, jsou používány ve vedlejších větách. Konjunkty mohou následovat po spojkách (and, or, but, although) a konjunkty s různou semantikou se mohou navíc vyskytovat v jedné větě, aniž by nutně docházelo k tautologii. Ve formálním stylu se hlavně jedná o společný výskyt before a therefore. To ovšem neznamená, že se jedná o výskyt žádoucí, či dokonce nezbytně nutný.